

881

Διαθήκη

φ. 466Γ

/ Έβγαλμένο Φ [[495]] 504

/ [+ Εί]ς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 18/
 εἰς τὸ σπίτιν ὁποῦ κατοικεῖν τὴν / [σ]ήμερον ὁ κύρ Νικόλας Στρούβαλης λεγόμενος
 καὶ Χαρχαλίας εὐρισκόμενος εἰς κλίνη κατάκοιτος ἀσ / θενῆς δὲ τῷ σώματι ὑγιῆς
 δὲ τῷ φρονήματι σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴ γλῶττα καθαρά τὰς ἀ / κοῦς
 καὶ τὰς ἐτέρας τοῦ αἰσθήσεις μὰ φοβιζάμενος τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν καταλάβη
 ἀφνί / δια καὶ μείνει ἀδιόρθωτος ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα
 τοῦ ποιήσω / τὴν μπαροῦσαν τοῦ διαθήκη καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν
 χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τε / τελειωμένη συνχώρεσιν ἔπειτα ζητεῖν
 καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν, εἶτα λέγειν πὼς ἀφήνει ὁλωνῶν / του τῶν παιδιῶν
 τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐδικήν του. "Ὅθεν λέγειν
 πὼς ἔ / χειν ἕνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὴν Ἀθαλασίαν σύνμπλιο καὶ ἔχειν μέσα
 ἑλίες κομμάτια δέκα ἡγού ποδάρια 10 / τοῦ ὁποῖον χωράφιν τὸ ἔχειν παντοτινὴν
 μὲ τὸν Γεώργη τὸν Βασαλάκη καὶ ἔχου καὶ ἀπὸ / τῆς ἄνωθεν δέκα ἑλίες τὶς πέντε
 μὲ τὸν ἄνωθεν Βασαλάκη καὶ τὶς ἄλλες πέντε τῆς ἑλίες τὶς ἔχειν / μὲ τὸ Ντεμενεγάκη
 τὸν Μπαυλόπουλη μισιάρικες καὶ ἀπὸ κείνας τὶς πέντε ἑλίες δώνει τὴ μία τῆς /
 Ἀγίας Θεοδοσίας ποῦναι στὶς Τρεῖς Ἐκκλησίαις διὰ τὴ ψυχὴν του νὰ παίρουν τὸ
 λάδι τῆς νὰ ἀφτῆν τὸν / καντήλι τῆς ἁγίας εἰς μνημόσυνον τῆς ψυχῆς του ἢ ὁποῖα
 ἑλιά εἶναι ἐκεῖνη ποῦ εἶναι εἰς τὴν μπόρτα τῆς / Ἀθαλασίας. Λοιπὸν νὰ γροικοῦται
 πάλι οἱ πέντε μὲ τὸν ἄνωθεν Ντεμενεγάκη μισιάρικες καὶ νὰ παίρ / νη ἡ ἁγία τὴν
 ἑμισὴν νιτράδαν τῆς ἄνωθεν ἐλαίας τὸ ὁποῖον πρᾶμα τὸ ἀφήνει τῶν τριωνῶν / του
 παιδίω μὲ τὶς ἑλίες ὡς ἄνωθεν ἡγού [[θε]] τοῦ Λαμπριανοῦ καὶ τοῦ Γεώργη καὶ
 τοῦ Ἀντωνίου νὰ τῶ / χουν αὐτὰ τὰ τρία ἀδελφία μαζί νὰ μοιράζου τὴ νιτράδα ποῦ
 θέλει τὶς ἐγγίξειν ἀπὸ τὸ αὐτὸν / πρᾶμα ἴσια πρὸς ἴσια κάθεν ἕνα μὲ τοῦτον νὰ δώ-
 σουν τὰ αὐτὰ παιδία δύο ρεάλια ποῦ / χρεωστεῖν τῆς κερά Κατερίνας τοῦ Φρουλαῖ
 καὶ ἀπὸ τὴ νιτράδαν τὴν ἐφετινὴν νὰ μὴν ἔχην νὰ κά / μη ὁ Γεώργη μόνον τὰ ἄλλα
 δύο παιδία νὰ τὴν μάρουν καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ ἐκεῖ νὰ μοιράζου ὡς ἄνωθεν. / Ἀκόμα
 λέγειν πὼς ἔχειν ἕνα κομμάτιν ἀμπέλι εἰς τὴν Ἀγία Θέκλη καὶ ἔχουν το μαζὶν μὲ
 τὸν παπᾶ / Δημήτρη τὸν Κουρτελαῖ καὶ παίρνει ἡ Καλορείτισσαν ἀπὸ τὴ μέσην ἕνα
 μίστατον κρασὶν καὶ ὁ ἀφέντης ὁ / μητροπολίτης ἀπὸ τὴ μέσην [[ὅλη καὶ αὐτὸς]]
 τοῦ μισοῦ ἀμπελιοῦ ἀπὸ πᾶσαν τέσσερα τὸ ἕνα καὶ τὸ / ἀποδέλοιπον τὸ μοιράζου

μὲ τὸν παπᾶ καὶ ἀφήνει το τοῦ μικροῦ του υἱοῦ τοῦ Ἐντῶνη καὶ ἂν ἀποθάνη / Ἐντῶ-
 νης νὰ τὸ παίρνου τὰ ἄλλα δύο του ἀδελφία τὰ ἄνωθεν. Ἐκόμα λέγειν πῶς ἔχειν
 δύο πάρτες / χωράφια στὸ Πολίχνι τὸ ἓνα εἶναι στὰ Λεύτερα καὶ τριτεύει το ὁ
 Ταξιάρχης καὶ ἡ ἄλλη πάρτη εἶναι / στὶς Ἀμμουδάρες καὶ τριτεύει τον ἡ ἀφεντία
 καὶ τὴν μάρτη ποῦναι στὰ Λεύτερα τὴν ἀφήνει τοῦ μικροῦ / τοῦ Ἐντῶνη καὶ ἂν
 ἀποθάνη Ἐντῶνης νὰ τὴν μπαίρνη ὁ Λαμπριανὸς καὶ τὴν ἄλλη μάρτην ποῦναι
 τῷ Ἀ / μμουδάρες νᾶναι τοῦ Γεώργην νὰ τὴν ἔχουν μὲ τὸ Βασαλάκη καὶ τὴν νιτράδαν
 τῶν ἄνωθεν πρᾶμὰ / των νὰ τὴν τρώγη ἡ γυναῖκα του ὅσποτε εἶναι τὰ παιδία ἀζά-
 πικα καὶ ἂν μπαντρευτοῦ νὰ τὸς τὰ δῶνη / ὡς ἄνωθεν. Ἐκόμα λέγειν πῶς ἔχειν δύο
 βούδια μοναχικά του καὶ δύο ἀγελάδες μισιάρικες / καὶ ἀφήνει τα στὰ χέρια τῆς
 γυναῖκας του. Ἐκόμη καὶ ὅ,τι χρειασίδια τοῦ εὐρίσκουται καὶ μασαρίες / μέσαν καὶ
 ὄζων νὰ εἶναι τῆς γυναῖκας του νὰ τᾶχην καὶ νὰ τὰ κουμαντάρην καὶ ὅποιο παιδί
 λέγειν ἦθε / λε τὴν μπειράζειν ἢ νὰ τὴν ἐσυχύσῃ νὰ ἔχη λέγειν τὴν κατάρην του
 καὶ ποτὲ προκοπὴ νὰ μὴ δῆ. / Ὅθεν λέγειν πάλι πῶς τὴν μάρτην τὸ χωράφι ποῦναι
 στὶς Ἀμμουδάρες ποῦ λέγειν νᾶναι τοῦ Γεώργην / ἡ φολαρησε / θέλει / νᾶναι τῆς
 θυγατέρας του τῆς Ἀντωνίνας καὶ ὅχι τοῦ Γεώργην καὶ ἔτσι παρακαλεῖ τὸν ἀφέντη
 τὸν πρὸ Χουρσῆν / τὸ Γάτον νὰ εἶναι διὰ ἐπίτροπος τῶν παιδιῶν του νὰ κουματάρην
 αἰσὶς χρεῖες τῶν ἄν / τῶν ἐλάγην τίποτα / σκάνταλο ἀπὸ κανεὶ / νὰ τὰ ντεφεντέρη /
 καὶ ὁ Θεὸς θέλει τοῦ τὰ πληρώνσιν. Ἐπεὶ ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοτάριου εἰ ἔχην
 παραν / γγείλη τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰμὴ ἡ παροῦσαν του διαθήκη θέλει
 εἶσται στερεὰ βεβαία καὶ ἀγάλαστην / παρακαλῶντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
 οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Τζάνες Γρίσπος μάρτυρας. —

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

882

Ἐγοραπωλησία

φ. 466^v

/ Φ [495] 504

Ἐβγαλμένη ἀπὸ οἰκονόμο.

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689 / Ἰουνίου 30 / τὴν σήμερον
 ἐνεφανίστηνσαν [εἰς τὴν] / μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ὁ πανευ-
 λαβέστατος ἀφέντης οἰκονόμος / κύρ Νικόλαος Τριβιζᾶς καὶ ὁ μισέρ Τζάνες Ρενγ-